

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till häradsskrivarna för budgetåret 1945/46; given Stockholms slott den 2 mars 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 mars 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t på min hemställan under femte huvudtiteln, punkterna 205 och 206, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1945/46 beräkna

dels till Häradsskrivarna: Avlöningar ett förslagsanslag av 760 000 kronor, dels ock till Häradsskrivarna: Omkostnader ett förslagsanslag av 30 000 kronor.

Anledningen till att nämnda anslag i statsverkspropositionen beräknades allenast preliminärt var att en av 1944 års riksdag (skrivelse nr 5, p. 153)

begärd, förste byråsekreteraren i statskontoret L. G. Britth anförtrodd utredning rörande biträdespersonalens å häradskrivarkontoren avlöningsförhållanden då icke avslutats. Sedan utredningsmannen med skrivelse den 22 januari 1945 överlämnat utredning och förslag i ämnet och dessa varit föremål för remissbehandling, anhåller jag att nu få till fortsatt behandling upptaga berörda anslagsfrågor.

1:o) **Häradskrivarna: Avlöningar, förslagsanslag.***

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1943/44	760 000	693 595
1944/45	760 000	—
1945/46 (förslag)	760 000	—

I ettvart av rikets 119 fögderier finnes en häradskrivare, tillsatt av Kungl. Maj:t.

Enligt gällande avlöningsbestämmelser, vilka trädde i tillämpning den 1 januari 1918, åtnjuta häradskrivarna lön å 2 600 kronor och tjänstgöringspenningar å 1 000 kronor. Lönen kan efter 5 år höjas med 500 kronor och efter ytterligare 5 år med likaledes 500 kronor. Ortstillägg å 200 kronor utgår till de 19 häradskrivarna i rikets fyra nordligaste län. Tillfällig löneförbättring tillkommer häradskrivare med 850 kronor, varav 550 kronor skola anses som lön och 300 kronor såsom tjänstgöringspenningar. Därjämte utgår förvaltningsbidrag till häradskrivare med 150 kronor för varje påbörjat 5 000-tal av folkmängden inom fögderiet. För budgetåret 1944/45 utgår detta bidrag med högst 1 950 kronor och lägst 750 kronor. Å samtliga löneförmåner och å förvaltningsbidragen utgå dyrtidstillägg och kristillägg efter de för befattningshavare vid s. k. oreglerade verk gällande grunder.

Efter avdrag av avgifter för egen pensionering uppgå häradskrivarnas sammanlagda årliga löneförmåner — lön, tjänstgöringspenningar, tillfällig löneförbättring, dyrtidstillägg och kristillägg — till lägst 7 208 kronor 80 öre och högst 8 823 kronor 80 öre.

Kungl. Maj:t har den 7 maj 1943 fastställt följande avlöningsstat för häradskrivarna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän:		
a. Lön, tjänstgöringspenningar, ortstillägg och förvaltningsbidrag, <i>förslagsvis</i>	kronor	570 000
b. Ålderstillägg, <i>förslagsvis</i>	»	65 000
c. Vikariatsersättningar, <i>förslagsvis</i> ...	»	23 000
2. Särskilda löneförmåner:		
Tillfällig löneförbättring, <i>förslagsvis</i>	»	102 000
	Summa förslagsanslag	kronor 760 000

Utöver nu nämnda förmåner åtnjuta häradsskrivarna sportelinkomster, såsom provisioner för debitering av landstingsmedel, tingshusmedel, försäkringsavgifter, hushållningssällskapsavgifter, riddarhusmedel m. fl. i samband med kronoutskylderna debiterade avgifter, debetsedelslösen, ersättningar för upprättande av arbetsgivarförteckningar, pensionsavgiftsförteckningar, röstlängder av olika slag, expeditionslösen och andra dylika inkomster i tjänsten.

Utredningsmannen, vilkens utredning och förslag komma att behandlas i det närmast följande, uttalar, att häradsskrivarnas sportelinkomster äro avsedda att jämte förvaltningsbidraget täcka de med tjänsten förenade kostnaderna för biträden, tjänstelokaler, skriv- och räknemaskiner, skrivmateriel och övriga expenser, vilka det åligger häradsskrivare att bestrida. År 1943 överstego — upplyser utredningsmannen — i tre fögderier de med tjänsten förenade utgifterna häradsskrivarens sportelinkomster med respektive 72, 248 och 1 263 kronor. I övriga fögderier uppgingo nettoinkomsterna av sportlerna till lägst 553 kronor och högst 12 274 kronor samt för 104 fögderier till belopp mellan 2 000 och 10 000 kronor.

Beträffande biträdespersonalens å häradsskrivarkontoren anställnings- och avlöningsförhållanden anför utredningsmannen följande.

Häradsskrivarna hava att själva anställa och avlöna för tjänsten erforderlig biträdespersonal. Anställningsformerna och avlöningsvillkoren variera högst avsevärt. Till en del kan detta förhållande finna sin förklaring däri, att lönesättningen till huvudsaklig del torde bestämmas av tillgången och efterfrågan på de olika orterna av för ändamålet lämpliga biträden. Vidare synas biträdeslönerna vara beroende av den omfattning, vari vederbörande häradsskrivare själv, eventuellt med biträde av familjemedlemmar, utför å kontoret förekommande göromål. I de fall, då endast enklare arbetsuppgifter överlämnas till de anställda, torde lönerna hava anpassats härefter. I några fall ha naturaförmåner och extra inkomster förekommit vid sidan av årslönen.

Med härav föranledda reservationer angives den genomsnittliga avlöningen för de omkring 365 å häradsskrivarkontoren fast anställda biträdena år 1943 till något över 2 100 kronor. I flera fall ha emellertid löneförmånerna för ifrågavarande biträden blivit höjda under och efter år 1943.

Tillfälligt anställd personal, som avlönats med timlön eller uppburit ersättning enligt ackord, har därjämte förekommit i mycket stor omfattning. I genomsnitt synes avlöningen till denna personal kunna beräknas till omkring 7 kronor 60 öre för dag.

Utredningsmannen fastslår, att häradsskrivarbiträdena regelmässigt äro lägre avlönade än statliga befattningshavare med motsvarande arbetsuppgifter och att sagda biträden i en hel del fall erhålla en avlöning som måste anses vara alltför låg.

I fråga om möjliga åtgärder för åstadkommande av rimliga avlönings- och anställningsförhållanden för dessa befattningshavare uttalar sig utredningsmannen sålunda.

Spörsmålet om reformering av uppbördsväsendet utredes för närvarande av 1944 års uppbördsberedning. Denna torde komma att behandla jämväl frågan om reglering av häradsskrivarnas löner ävensom statsanställning av erforderliga biträden hos häradsskrivarna.

Då uppbördsberedningen, enligt vad som uppgivits, redan under våren 1945 kommer att avlämna betänkande med förslag till uppbördsreform, kan det måhända synas mindre lämpligt att nu vidtaga åtgärder för reglerande av lönevillkoren för häradsskrivarnas biträden under den förhållandevis korta tid, som kan beräknas återstå till dess den nya organisationen blivit genomförd. De nuvarande avlöningsförmånerna äro emellertid i många fall uppenbart otillräckliga. Med hänsyn härtill och då genomförandet av en omorganisation av den storleksordning, som det anförtrotts uppbördsberedningen att utreda, av olika anledningar kan komma att draga längre ut på tiden än vad som beräknats, torde anledning föreligga att snarast möjligt vidtaga åtgärder för åstadkommande av en förbättrad löneställning för ifrågavarande biträden.

Med hänsyn till den förestående omorganisationen böra dock åtgärder i sådant avseende endast vidtagas i den mån så befinner sig erforderligt för att råda bot på de mest påtagliga olägenheterna av nuvarande förhållanden. Åsyftad löneförbättring förutsättes — med lösningen vid 1927 års riksdag av frågan om beredande av förbättrad ställning åt de icke rättsbildade domsagobiträdena som förebild — skola ske inom den nuvarande organisationens ram.

Biträdena å häradsskrivarkontoren skola således alltjämt vara anställda hos och avlönade av häradsskrivarna.

Liksom för domsagobiträdena bör för biträdespersonalen å häradsskrivarkontoren minimilöner fastställas. Lämpligast synes vara, att dessa löner för biträden med 7 timmars daglig tjänstgöring föreskrivas skola utgå med belopp, som motsvara lön enligt någon av löneklasserna i den i civila icke-ordinariereglementet intagna löneplanen för extra tjänstemän jämte å dessa lönebelopp utgående rörligt tillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg. För biträden, vilkas arbetstid varje söckendag i allmänhet icke uppgår till sju timmar — således även tillfälliga biträden, som anställas mot timpenning — bör avlöning utgå med ett i förhållande till den kortare arbetstiden reducerat belopp. Särskilt må uppmärksammas, att om avlöningen bestämmes efter annan grund än viss daglig arbetstid (t. ex. ackord), får den likväl ej understiga det belopp, som enligt nyss angivna grunder skulle utgå för den använda arbetstiden. Även om å häradsskrivarkontor med flera biträden ett av dessa i regel har mera kvalificerade göromål och jämväl högre lön än de övriga, synas tillräckliga skäl icke föreligga att i de provisoriska föreskrifter, varom nu är fråga, differentiera minimilönen till olika biträden. Utredningsmannen finner en minimiavlöning, motsvarande lönen i löneklass 1 jämte därå utgående tillägg, vara väl avvägd. Risk att härigenom föregripa den blivande omorganisationen torde icke föreligga.

För biträdena skulle förslaget medföra procentuellt sett betydande löneförhöjningar. Sålunda skulle under förutsättning, att samtliga nu fast anställda biträden komma i åtnjutande av avlöning till minst samma belopp som den föreslagna minimilönen, årsavlöningen i medeltal bliva höjd med omkring 50 %. För tillfälliga biträden skulle den genomsnittliga ersättningen för dag räknat komma att höjas från omkring 7 kronor 60 öre till något över 11 kronor.

Semester utan avdrag å lönen under minst 20 dagar för år och ledighet på grund av sjukdom med bibehållande av fyra femtedelar av lönen under sammanlagt 25 dagar av ett och samma kalenderår böra tillförsäkras biträdena.

Då föreslagna avlöningsförmåner icke äro avsedda för andra än fullt kompetenta biträden, bör föreskrivas, att förmånerna endast skola tillkomma biträden, som innehaft anställning på häradsskrivarkontor under mer än två år.

Enligt gällande bestämmelser äro häradsskrivarna skyldiga underkasta sig minskning i eller upphörande av sportelinkomsterna. Föreslagen löneförbättring för biträdena bör därför åvägabringas genom att uppställa densamma som villkor för åtnjutande av sportelersättning.

Vad angår konsekvenserna för häradsskrivarna av ett genomförande av den föreslagna minimilönen beräknar utredningsmannen, att — därest alla biträden erhålla minimilön — av häradsskrivarnas sammanlagda nettoinkomst år 1943 av förvaltningsbidrag och sportler, i runt tal 900 000 kronor, icke mindre än omkring 500 000 kronor skulle behöva tagas i anspråk för löneförbättringar. I 94 fögderier skulle enbart sportelinkomsterna vara tillräckliga för bestridandet av samtliga med vederbörande häradsskrivartjänst förenade utgifter och ändock lämna större eller mindre överskott. I 12 fögderier måste utom sportlerna jämväl förvaltningsbidraget helt eller delvis tagas i anspråk för utgifternas bestridande. I övriga 13 fögderier skulle utgifterna för tjänsten komma att överstiga summan av förvaltningsbidrag och sportler med sammanlagt omkring 30 000 kronor. Utredningsmannen finner skäligt, att häradsskrivare i sist avsett fögderi erhåller särskilt statsbidrag för bestridandet av sin tjänst med belopp, motsvarande skillnaden mellan utgifterna för tjänsten å ena sidan samt summan av förvaltningsbidraget och sportelinkomsterna å den andra. Till lättande av den ekonomiska belastningen för häradsskrivarna förordar utredningsmannen slutligen, att länsstyrelsen erhåller befogenhet medgiva dels att föreslagna lönebestämmelser skulle inom visst fögderi tillämpas endast beträffande ett av länsstyrelsen fastställt antal biträden och dels att biträde, som på grund av ålder eller sjuklighet har nedsatt arbetsförmåga, finge avlönas med belopp som kunde befinnas skäligt, även om detta ligger under minimilönen.

Över utredningsmannens förslag hava *yttranden* avgivits av statskontoret, allmänna lönenämnden, länsstyrelserna i samtliga län, 1944 års uppberedning, Sveriges häradsskrivarförening och civilförvaltningens personalförbund.

Förslagets huvudprinciper lämnas utan erinran av *statskontoret* och *lönenämnden*. *Länsstyrelserna* intaga härutinnan sinsemellan skiljaktiga ståndpunkter. Sålunda uttala sig nio länsstyrelser i tillstyrkande och sju i avstyrkande riktning, medan övriga åtta länsstyrelser på väsentliga punkter äro av annan mening än utredningsmannen. Avstyrkandena motiveras i huvudsak med att löneställningen för häradsskrivarbiträdena i veder-

börande län icke anses oskäligt låg, att biträdeslönen får liksom i allmänhet vid privatanställning bestämmas av läget på arbetsmarknaden samt att löne-regleringen bör genomföras i samband med de aktuella reformerna beträffande folkbokföring och uppbörd. De principiella invändningar mot förslaget som, utan avstyrkande, anföras av ett antal länsstyrelser kunna så sammanfattas, att det är nödvändigt tillse, att häradsskrivarna tillförsäkras skälig lön. Sålunda förklarar *länsstyrelsen i Stockholms län*, med instämmande i förslaget syfte, att länsstyrelsen dock icke kan undgå känna tvekan angående lämpligheten av den föreslagna provisoriska regleringen, emedan denna synes förutsätta ett bedömande av häradsskrivarlönernas skälighet. Länsstyrelsen finner uppenbart, att vägande skäl kunna anföras emot uppfattningen, att lönen utan sportler är skälig ersättning för häradsskrivarens arbete. *Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* föreslår, att förbättringen av de fast anställda biträdenas löner i sin helhet bekostas av statsmedel. *Länsstyrelsen i Gävleborgs län* förordar, att häradsskrivarna av staten garanteras en avlöning motsvarande löneklass 24. — *1944 års uppbördsberedning* uttalar, att förslaget, såvitt biträdena beträffar, icke föranleder erinran från beredningens sida samt att beredningen anser sig sakna anledning ingå på frågan, huruvida häradsskrivarnas behållna inkomster efter den provisoriska löne-regleringens genomförande kunna vara skäliga i förhållande till häradsskrivarnas nuvarande uppgifter. — *Sveriges häradsskrivarförening* framhåller, att sportlerna otvivelaktigt till en del äro löneförmån och att löne-reglering för biträdena icke rättvisligen kan ske annat än i samband med löne-reglering för häradsskrivarna själva. Vidare bestrider föreningen, att nu utgående avlöning till biträdena är med hänsyn till deras kvalifikationer uppenbart otillräcklig. — *Civilförvaltningens personalförbund* vidhåller sin tidigare förutredningsmannen uttalade uppfattning, att biträdespersonalen å häradsskrivarkontoren skall avlönas enligt lönegraderna A 7, A 4 och Eo 4.

Vidkommande härefter de t a l j e r n a i utredningsmannens förslag finna *länsstyrelserna i Uppsala, Blekinge* samt *Göteborgs och Bohus län*, med hänsyn till löneställningen för vissa kvinnliga biträden vid länsstyrelserna, en minimilön för häradsskrivarbiträdena motsvarande lönegrad Ex 2 löneklass b tillräcklig. *Länsstyrelsen i Östergötlands län* föreslår sådan differentiering av minimilönen, att denna efter två års tjänstgöring skall motsvara löneklass b och att vid varje häradsskrivarkontor åtminstone ett biträde skall åtnjuta minimilön motsvarande löneklass 1 under förutsättning av minst fem års tjänstetid. Liknande synpunkter anföras av *länsstyrelsen i Örebro län*. *Länsstyrelserna i Kronobergs län, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Värmlands, Örebro, Kopparbergs och Gävleborgs län* förordar skärpta kvalifikationsfordringar för erhållande av minimilön i form av längre anställningstid, viss levnadsålder eller teoretisk kompetens. Däremot anse *statskontoret* och *civilförvaltningens personalförbund* ett års respektive sex månaders provotid tillräcklig.

Häradsskrivarna kvarstå å s. k. oreglerad avlöningsstat. För bestridandet av sin tjänst åtnjuta häradsskrivarna dels vissa för fögderierna enhetligt bestämda avlöningsförmåner — uppgående, efter avdrag av avgifter för egen pensionering, till lägst 7 200 kronor och högst 8 800 kronor — dels förvaltningsbidrag med belopp som stå i viss relation till fögderiernas folkmängd och dels sportelinkomster, som kraftigt variera de olika fögderierna emellan. Med förvaltningsbidraget och sportlerna äro häradsskrivarna skyldiga bestrida alla med tjänsten förenade kostnader med undantag av utgifter för telefon och för vissa resor. Häradsskrivarna ha således att själva anställa och avlöna den biträdespersonal som erfordras för tjänstens behöriga skötande. Såsom framgår av den utredning rörande biträdenas å häradsskrivarkontoren avlöningsförhållanden för vilken i det föregående redogjorts ha ett flertal omständigheter — av vilka här må nämnas omfattningen av häradsskrivarnas och eventuella familjemedlemmars befattning med kontorsgöromålen, tillgång och efterfrågan på de olika orterna av lämplig arbetskraft samt dennas kvalifikationer — föranlett att anställningsformer och avlöningsvillkor för häradsskrivarbiträdena äro mycket olikartade i skilda fögderier. Biträdena kunna vara fast anställda med årlön eller tillfälligt anställda med timlön. De kunna även uppbära ersättning enligt ackord. Årslönerna för 1943 variera i stort sett mellan 1 200 och 3 600 kronor samt uppgå genomsnittligt till något över 2 100 kronor. Även med beaktande av att häradsskrivarbiträdenas löneförmåner i flera fall förbättrats under och efter 1943 nödgas jag i likhet med utredningsmannen konstatera, att dessa biträden i en hel del fall åtnjuta en avlöning som måste anses vara alltför låg. Då biträdena å häradsskrivarkontoren obestridligen utföra ett för staten nödvändigt arbete och grunderna för de med häradsskrivartjänsterna förenade inkomsterna, vilka delvis användas för bestridande av kostnaderna för biträdenas avlöning, fastställas av staten, kan det enligt min mening icke vara staten ovidkommande hur denna avlöning bestämmes.

Frågan om lönereglering för häradsskrivarna och i samband därmed statsanställning av erforderligt antal biträden å häradsskrivarkontoren är avhängig av spörsmålet om reformering av uppbördsväsendet. Hela detta problemkomplex är för närvarande föremål för utredning av 1944 års uppbördsberedning. Beredningen torde komma att avgiva betänkande i ämnet redan innevarande vår. Förutsättningar synas således föreligga för att spörsmålet om häradsskrivarbiträdenas anställnings- och avlöningsförhållanden skall inom en nära framtid erhålla en definitiv lösning. Den särskilt tillsatta utredningsmannen föreslår, att biträdena i avbidan härpå skola genom statligt ingripande få sig garanterad en generell minimilön inom den nuvarande organisationsramen. De ökade lönekostnaderna skola bestridas av häradsskrivarna. Dessa skola emellertid få sig tillförsäkrad en nettoinkomst motsvarande de egentliga löneförmåner. Sagda löneförmåner överensstämma nära med dem som utgå enligt lönegrad A 17 civila avlöningsregle-

mentet. Att märka är emellertid att häradsskrivarna icke ha rätt till fri sjukvård, sjuklön och kostnadsfri semester. Till lönegrad A 17 hänföres bland andra landskontoristerna, för vilka erhållande av häradsskrivartjänst hittills betraktats som befordran. Vidare må framhållas, att därest samtliga häradsskrivarbiträden skulle tilldelas den av utredningsmannen föreslagna minimilönen, häradsskrivarnas nettoinkomster skulle beskäras med i genomsnitt icke mindre än 4 000 kronor för år. Med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna för häradsskrivarna av utredningsmannens förslag anser jag mig icke kunna biträda detsamma. Jag delar den i ett antal remissvar uttalade mening, att även en provisorisk lönereglering för häradsskrivarbiträdena förutsätter ett bedömande av häradsskrivarlönernas skälighet. Då sådan bedömning synes innebära ett icke tillrådligt föregripande av uppborädsberedningens förslag i ämnet och, såsom tidigare framhållits, förutsättningar torde förefinnas för att häradsskrivarbiträdena i en nära framtid skola erhålla statsanställning i samband med reformering av uppborädsväsendet, kan jag icke för närvarande förorda att några åtgärder tvångsvis vidtagas för reglering av häradsskrivarbiträdenas avlöning. Jag förutsätter emellertid vid detta ståndpunktstagande, att häradsskrivarna söka i möjligaste mån tillgodose skäliga löneanspråk från biträdespersonalens sida. Frågan om vidtagande av statliga åtgärder beträffande biträdeslönerna torde få upptagas till förnyat övervägande, därest uppborädsberedningens förslag icke skulle kunna läggas till grund för en reformering av uppborädsväsendet.

Jag övergår nu till en beräkning av anslaget till Häradsskrivarna: Avlöningar för nästa budgetår. För budgetåret 1943/44 blevo samtliga poster i gällande avlöningsstat underbelastade, delposten till ålderstillägg i mera väsentlig omfattning. Genom beslut den 9 februari 1945 har Kungl. Maj:t förordnat, att ett antal nyblivna ordinarie häradsskrivare skulle äga för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna viss del av tidigare statlig tjänstgöring. Med hänsyn härtill bör delposten till ålderstillägg bibehållas oförändrad. Icke heller beträffande övriga poster i avlöningsstaten bör förändring vidtagas. Jag förordar sålunda, att ifrågavarande anslag upptages till samma belopp som för innevarande budgetår eller 760 000 kronor.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Häradsskrivarna: Avlöningar* för budgetåret 1945/46
anvisa ett *förslagsanslag* av ..... kronor 760 000.

2:o) **Häradsskrivarna: Omkostnader, förslagsanslag.**

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1942/43	20 000	58 446
1943/44	20 000	67 997
1944/45	30 000	—
1945/46 (<i>förslag</i>)	50 000	—

Den 5 maj 1944 har Kungl. Maj:t fastställt följande omkostnadsstat för häradsskrivarna, att tillämpas under budgetåret 1944/45:

Omkostnadsstat.

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	2 000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	»	28 000
	Summa kronor	30 000

Anslagsposten till reseersättningar beräknar jag till oförändrat belopp, 2 000 kronor.

Vad angår posten till expenser, som endast avser telefon- och telegramkostnader, ha utgifterna å densamma under budgetåret 1943/44 uppgått till 66 642 kronor mot nära 56 700 kronor under budgetåret 1942/43. Med visst hänsynstagande till de båda sista budgetårens belastningssiffror förordar jag, att posten för nästa budgetår uppräknas med 20 000 kronor och således upptages till 48 000 kronor.

Jag beräknar alltså häradsskrivarnas omkostnader för nästa budgetår till (2 000 + 48 000) 50 000 kronor samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Häradsskrivarna: Omkostnader* för budgetåret 1945/46 anvisa ett *förslagsanslag* av ..... kronor 50 000.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda under punkterna 1:o) och 2:o) med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtats till riksdagen.

Ur protokollet:

N. O. Aurelius.